

[Stinus]

aftale, som er indgået mellem Norge og Sverige om økonomisk samarbejde især på industri- og energiområderne.

Umiddelbart bør vi naturligvis glæde os over enhver udvidelse af samarbejdet inden for det nordiske område, men i den formulering, vi har givet forespørgslen, ligger en vis skepsis, måske en vis frygt, med hensyn til aftalens konsekvenser for Danmark og for hele det nordiske samarbejde. Vi er bange for, at nogle af konsekvenserne kan blive negative.

I sit indlæg på Nordisk Råds 29. session i København i begyndelsen af marts i år forsøgte minister Lise Østergaard ligesom at bane vej for den nye tanke, at der f. eks. på områderne energi, økonomi og lignende aktuelle og komplicerede problemområder – for at bruge ministerens egne ord – kan være interesser, som umiddelbart kun deles af nogle, f. eks. to eller tre, men ikke af alle de nordiske lande samtidig, og at det da kan være hensigtsmæssigt at påbegynde et sådant samarbejde mellem nogle af vore lande med henblik på en senere udvidelse til hele Norden.

Det første, at der kan være forskellige interesser i de nordiske lande, er ikke nyt. Det andet, at samarbejdet på så afgørende områder som økonomi og energi kan indledes af nogle af landene, betegner noget nyt, og der er derfor grund til at underkaste det konkrete tilfælde en meget grundig vurdering, en vurdering nu og en vurdering, som må foretages løbende. Det er meget vigtigt, at vi fra starten gør os klart, at den norsk-svenske aftale skal opfattes som begyndelsen til et samarbejde, der efterhånden skal omfatte hele Norden.

Det radikale venstre håber, at ministeren deler denne opfattelse. Det er for at få dette nærmere belyst, vi har stillet vor forespørgsel om aftalens konsekvenser for Danmark og for det nordiske samarbejde i det hele taget.

#### Besvarelse

**Ministeren for nordiske anliggender** (Lise Østergaard):

Om den foreliggende norsk-svenske samarbejdsaftale kan jeg sige, at det er en 20-årig rammeaftale, der tilsigter at skabe forudsætningerne for et udvidet industri- og energisamarbejde imellem de to lande. Aftalen pe-

ger på en række områder, hvor et nærmere samarbejde skal tilstræbes for at fremme denne målsætning. Især skal parterne bestræbe sig på at rydde hindringer af vejen for virksomheds- og organisations samarbejde, at stimulere til etablering af virksomheder og institutioner med fælles norsk-svensk ejerskab og endvidere at lette arbejdsvilkårene for virksomheder i de respektive lande.

Endvidere skal parterne samarbejde på skatteområdet og tillempe de valuta- og kreditpolitiske regler og instrumenter, således at der ikke lægges unødige hindringer i vejen for konkrete samarbejdsprojekter. Parterne skal harmonisere lovgivningen i den udstrækning, det fremmer samarbejdet. De skal lægge forholdene til rette for eksport fra virksomheder i et af landene til et andet og for fælles eksportbestræbelser på tredjelands markeder.

De skal også udbygge samarbejdet vedrørende investering og teknisk forskning og udvikling i de to lande, og endelig skal de stimulere til samarbejde om projekter, som sikrer de to landes langsigtede forsyning med vigtige råvarer og energi samt projekter, som kan forbedre den internationale konkurrenceevne for landenes industri. De skal også udbygge samarbejde på energiområdet, bl. a. for så vidt angår udvikling og udnyttelse af forskellige energiformer og energiøkonomisering.

Der skal ifølge aftalen oprettes en blandet kommission bestående af regeringsrepræsentanter og mødedeltagelse fra indbudte repræsentanter for involverede virksomheder, organisationer og myndigheder til sikring af samarbejdets gennemførelse.

Det har nok især tiltrukket sig offentlighedens interesse, at parterne i tilknytning til den generelle aftale har indgået tre separate protokoller, der hver omfatter sit konkrete samarbejdsprojekt. Den første drejer sig om en fællesfinansieret industrifond på 250 mill. sv.kr., hvoraf Sverige indskyder de 200 mill. kr. og Norge de 50 mill. kr. For det andet leverancer af norsk råolie og olieprodukter til Sverige, samt for det tredje leverancer af svensk elkraft til Norge.

Denne aftale er et resultat af meget langvarige drøftelser imellem industri og myndigheder i de to lande, og dens primære sigte er at styrke norsk industris konkurrenceevne til gengæld for en sikring af svensk adgang til